

Arrestnummer
<i>C1802</i> / 2025
Repertoriumnummer
2025 / <i>1796</i>
Datum van uitspraak
23 mei 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/776 2024/VJ11/405

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/776 - 2024/VJ11/405

Not.nr. KO.64.L2.002474/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (ON

met zetel te
- beklaagde -

2. nr. (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A. Afval - beheer bedrijfsafvalstoffen (niet verwijderd / nuttig toegepast)

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 25 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, nagelaten te hebben om bedrijfsafvalstoffen, zijnde afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit, en de afvalstoffen die daarmee gelijkgesteld worden bij een besluit van de Vlaamse Regering, te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 25,

1° binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan of worden behandeld, in overeenstemming met de omgevingsvergunning, vermeld in artikel 11, of met de andere toepasselijke wettelijke, decretaale of reglementaire voorschriften.

2° door afgifte aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon die overeenkomstig artikel 11 houder is van een vergunning voor de verwijdering of nuttige toepassing van de afvalstoffen, of die voldaan heeft aan de meldingsplecht, of die een geregistreerde afvalstoffenhandelaar of -makelaar is als vermeld in artikel 13.

3° door afgifte aan een in een ander gewest of land gevestigde natuurlijk persoon of rechtspersoon die overeenkomstig de daar geldende wetgeving de afvalstoffen:

a) mag verwijderen als er geen merkelijk dichterbij gelegen, vergunde verwijderingsinrichting is die de afvalstoffen op een verantwoorde wijze kan verwijderen onder vergelijkbare voorwaarden

b) nuttig mag toepassen

te op herhaalde tijdstippen in de periode van 02 februari 2015 tot en met 1 februari 2021, namelijk door houtafval en karton te verbranden in de stookinstallatie van de champignonkwekerij bestemd voor de opwarming van het proceswater

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.&1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B. Afval – verbranden

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

te op herhaalde tijdstippen in de periode van 02 februari 2015 tot en met 1 februari 2021, namelijk het verbranden van afvalstoffen waaronder minstens karton en houtafval

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C. Exploitatie zonder vergunning

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.2.1, §6, al. 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), door zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

Te herhaaldelijk, in de niet-verjaarde periode van 03 augustus 2013 tot en met 11 juli 2021, meer bepaald door zonder geldige vergunning een champignonkwekerij te hebben geëxploiteerd, gelegen te kadastraal gekend onder waarbij onder meer de Vlaremrubrieken 6.4.2°, 17.3.5.2°b); 43.1.2°b en 53.8.2° ingedeeld zijn onder klasse 2

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1 §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Tot en met 22 februari 2017 strafbaar gesteld onder artikel 4 van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 6bis van Vlareml.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 19.500EUR

zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven onder de tenlasteleggingen B en C, zoals berekend door de pz (navolgend pv

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 4 maart 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

*Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van
Veroordeelt tot:*

- een geldboete van 12.000,00 euro (=1.500,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

*Spreekt in hoofde van **de bijzondere verbeurdverklaring** uit voor 5.000 euro.*

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van 4.000,00 euro (=500,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

*Verplicht en elk tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.*

*Verplicht en elk tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

*Verplicht en elk tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro**.*

Met betrekking tot de gerechtskosten,

*Veroordeelt en hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **328,57 euro**.*

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 22 maart 2024 door de beklaagde
- 26 maart 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 15 november 2024 legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 18 april 2025.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 april 2025 in het Nederlands:

- de beklaagden vertegenwoordigd door meester
advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 4 maart 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde de advocaat van de beklaagden op nauwkeurige wijze een grief over de schuld (enkel voor de beklaagde en de straf (ondergeschikt voor de beklaagde). Het openbaar ministerie duidde enkel een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig.

2.3 De hoger beroepen van de beklaagden en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en vervolgens de grieven, staat de schuld van de beklaagde aan de te last gelegde feiten definitief vast. Voor deze beklaagde is de saisine van het hof beperkt tot de beslissing over de strafmaat en de bijdrage aan het Slachtofferfonds. De overige beslissingen van de eerste rechter over deze beklaagde zijn definitief. Voor heeft het hof volledige saisine.

3. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastleggingen volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen voor de telastleggingen A en B nog moeten worden aangevuld met artikel 11, § 1 Materialendecreet (telastlegging A) en met artikel 5.2.3bis.1.3, § 1 (telastlegging B), wat het hof hierbij doet.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

“Op 22 januari 2021 stelde de politie vast dat er uit de schouw van champignonkwekerij :warte rook kwam. toonde de verbrandingsinstallatie aan de politie. Er bleek karton en bewerkt hout verbrand te worden.

Op 26 februari 2021 deed de politie gelijkaardige vaststellingen.

De politie stelde vast dat er sinds 2 augustus 2013 geen omgevings- of milieuvergunning meer was.

Op 10 maart 2021 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij binner de verantwoordelijke was. Begin 2021 hadden ze vastgesteld dat de milieuvergunning verlopen was. Ze waren daar niet echt mee bezig geweest. Ze waren bezig met de aanvraag van een nieuwe vergunning. was de eigenaar van de gebouwen, maar de exploitatie gebeurde door Hij verklaarde dat er in de verbrandingsinstallatie paletten verbrand werden. Hij dacht dat het mocht. Hij had een nieuwe verwarmingsinstallatie laten plaatsen.

Op 12 juli 2021 werd een nieuwe omgevingsvergunning verleend.”

De politie berekende het vermogensvoordeel door het illegaal verbranden van afvalstoffen op 19.500 euro.”

5.1 De beklaagden ontkennen niet dat ze houtafval hebben verbrand in de vergassingsinstallatie van de champignonkwekerij, maar ze houden voor dat ze dit niet opzettelijk deden en dat dit enkel gebeurde in de periode van 18 januari 2021 tot en met 1 februari 2021. Voor _____ komt dit neer op een betwisting over de schuld, waarvoor het hof niet gevat is, omdat daar voor deze beklaagde geen grief over werd aangevoerd.

De stelling van _____ dat er enkel in de periode van 18 januari 2021 tot en met 1 februari 2021 houtafval werd gestookt, is niet geloofwaardig. Op de vraag sinds wanneer de installatie met houtafval werd gevoed, verwees hij naar de aankoopfactuur van die installatie. Uit de kopie die hij later bezorgde blijkt dat de installatie op 2 februari 2015 is aangekocht, wat het begin van de incriminatieperiode markeert. Op de daarop volgende vraag waarom de vergassingsinstallatie niet met stukhout werd gevoed, antwoordde hij dat hij onwetend was en ervan uitging dat dit geen probleem was. De paletten kon hij gratis krijgen in _____. Op de vraag hoe hij aan de vastgestelde inbreuken zou remediëren, antwoordde hij dat hij inmiddels een nieuw verwarmingstoestel had geplaatst dat werkt op stookolie. Deze antwoorden overtuigen het hof ervan dat het vergassingstoestel van bij de inwerkingstelling regelmatig met afvalhout werd gevoed. In elk geval heeft deze beklaagde op geen enkel ogenblik verklaard dat hij slechts eenmalig houtafval gebruikte. De incriminatieperiode eindigt op 1 februari 2021, zodat geen rekening meer is gehouden met het afvalhout dat in september 2021 nog in de stookkamer stond.

Dat _____ niet zou geweten hebben dat dit niet mocht, is niet relevant om zijn schuld aan de telastleggingen A en B te beoordelen. Voor die telastleggingen volstaat (algemeen) opzet als schuldbestanddeel, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging. De rechter kan het bestaan van dit opzet afleiden uit de bewust gestelde handeling en de vaststelling dat die handeling de dader kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt, wat de beklaagde niet doet. De goede trouw van de beklaagde of zijn voorgehouden onwetendheid is geen schulduitsluitingsgrond of rechtvaardigingsgrond. Iedereen behoort de wet te kennen.

Die inbreuken zijn gepleegd voor rekening van _____ en toerekenbaar aan _____, zaakvoerder van de vennootschap. Zijn schuld aan de telastleggingen A en B blijft bewezen.

5.2 _____ betwist ook zijn schuld aan de telastlegging C. Hij ontkent niet dat de vergunning van _____ waarbinnen _____ exploiteerde, sinds 3 augustus 2013 was verlopen. Pas op 12 juli 2021 bekwam _____ een tijdelijke en voorwaardelijke omgevingsvergunning voor verdere exploitatie. Hij vraagt toch de vrijspraak omdat hij niet zou geweten hebben dat de vergunning verlopen was.

Op 10 maart 2021 verklaarde _____ dat ze niet echt bezig waren met de vergunningsstatus en dat ze eerder dat jaar hadden vastgesteld dat de vergunning verlopen was. Hieruit volgt niet dat deze beklaagde niet opzettelijk handelde. Het hof herhaalt dat het bestaan van opzet kan worden afgeleid uit de bewust gestelde handeling en de vaststelling dat die handeling de dader kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. De goede trouw van de beklaagde of zijn voorgehouden onwetendheid over de vergunningsstatus is geen schulduitsluitingsgrond of rechtvaardigingsgrond. Als zaakvoerder van een champignonkwekerij behoorde hij de vergunningsstatus van zijn vennootschap te kennen.

6.1 De beklaagden _____ en _____ pleegden de feiten van de telastleggingen A, B en C met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt, de zwaarste (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

_____ is _____ jaar oud. Hij liep drie veroordelingen op voor misdrijven in het verkeer en werd in 2010 ook veroordeeld voor een sociaalrechtelijke inbreuk. _____ heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

De beklaagden exploiteerden zonder vergunning. De bedrijfsvoering schoot op ernstige en herhaalde wijze tekort in de naleving van de opgelegde milieuhygiëne. De ernst en de veelvuldigheid van de gepleegde inbreuken wijzen op een structureel gebrek aan aandacht voor het leefmilieu bij de bedrijfsuitbating. De misdrijven gebeurden in een economische context. Het niet naleven van milieuregels beoogt een besparing en brengt oneerlijke concurrentie teweeg met sectorgenoten die wel investeren om de milieuregels te respecteren. Het opleggen van een geldboete is noodzakelijk en passend als maatschappelijke vergelding en om de beklaagden aan te sporen de regels voortaan wel na te leven.

Het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is geen passende reactie, gezien dit de beklaagden onvoldoende zou wijzen op de ernst van de gepleegde misdrijven. Om de beklaagden voldoende te sensibiliseren, zijn enkel effectieve boetes gepast. Deze boetes leiden niet tot hun sociale declassering, noch brengen ze hun sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang.

Het hof vermeerderd de boetes met 70 deciemen (x8) en legt _____ een vervangende gevangenisstraf op die hem ertoe moet aansporen die boete te betalen.

6.2 Het openbaar ministerie vorderde voor _____ de bijzondere verbeurdverklaring van 19.500 euro. Hiermee is voldaan aan artikel 43*bis* Strafwetboek.

Zoals hiervoor overwogen, hebben de bewezen misdrijven geleid tot een economisch voordeel voor [naam] Zij kon het houtafval (de paletten) gratis krijgen en bespaarde zo op de aankoop van legale stookmiddelen.

Het hof is niet gebonden door de begroting en berekening van het openbaar ministerie. Net zoals de eerste rechter, stelt ook het hof vast dat niet is aangetoond dat enkel afvalhout werd gestookt: bij de initiële vaststellingen lag er ook stukhout. Bovendien is de prijs van de besparing geen exacte wiskunde.

Bij afwezigheid van gegevens die de rechter toelaten het bedrag aan vermogensvoordelen als bedoeld door artikel 42, 3°, Strafwetboek of de geldwaarde ervan als bedoeld door artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek exact vast te stellen, mag de rechter dit bedrag *ex aequo et bono* bepalen. Het hof begroot dit vermogensvoordeel in billijkheid op 5.000 euro. Het equivalent van dit vermogensvoordeel is te verbeuren. Het is immers maatschappelijk niet aanvaardbaar en te verantwoorden dat de firma in het bezit zou blijven van de financiële vruchten van de door haar gepleegde misdrijven. Het hierna bepaalde bedrag vormt geen onredelijk zware straf. De berekening die de beklaagden zelf vooropstellen kan hoe dan ook niet worden aangenomen, omdat het bewezen is dat er tijdens de volledige incriminatieperiode regelmatig afvalhout werd opgestookt.

6.3 De veroordeling van [naam] tot de kosten van de procedure in eerste aanleg is definitief. Het hof veroordeelt ook [naam] daartoe, hoofdelijk met [naam]. Bijkomend veroordeelt het hof de beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van deze beroepsprocedure. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf veroordeelt het hof de beklaagden elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof [naam] tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de

juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

Wat betreft is de beslissing van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand definitief.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Wat betreft, is de saisine van het hof beperkt tot de strafmaat en de beslissing over de bijdrage aan het Slachtofferfonds. Voor heeft het hof volledige saisine.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

vult de telastleggingen aan zoals voorzien in randnummer 3 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B en C samen tot een effectieve geldboete van 1.500 euro, met deciemmen gebracht op **12.000 euro**;

verklaart de beklaagde **verbeurd** van het equivalent bedrag van **5.000 euro** aan vermogensvoordelen;

verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A, B en C en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een geldboete van 500 euro, met deciemmen gebracht op **4.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

bijdragen – vergoeding – kosten

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 61,01 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde hoofdelijk met tot betaling van de kosten van de strafvordering voor de procedure in eerste aanleg, begroot op 328,57 euro;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot de beroepskosten, begroot op 106,05.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 328,57**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 31,41

€ 96,41

+ 10 % : € 9,64

Totaal : **€ 106,05**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **23 mei 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____